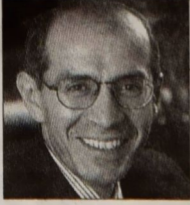

CHP ve gelecek

HASAN BÜLENT
KAHRAMAN

belli: Baykal başarısının anlamı!

Önce bir şeyi saptayalım: Baykal yeni bir şey söylediği, değiştiği için filan kazanmadı kurultayı. 1998'de onu 850 oyla seçen parti bizzat onun başkasına verdiği emaneti alıp kendisine iade etti. Mesele budur! Onun dışında kurultay sürecinde ne ciddi bir görüş ayrılığı ortaya çıkmıştır ne de bir ideolojik arayış. Nitekim, Güneş, konuşmasında bunu vurguluyor ve tek sorunun yönetim olduğunu belirtiyordu. Bu doğru bir saptama. Çünkü, bu sadece son kurultayın sorunu değildi.

CHP, belki uzun yıllardır şahıs eksenli hizipler arası çekişmenin gerçek kurbanıdır ve bu gerçekten sadece kişiler ekseninde sürdürülen bir zıtlıktır. Çünkü, onun ötesinde insanları, hizipleri birbirinden ayıran hiçbir önemli, üstünde durulması gereken kimlik özelliği yoktur. O zaman birbirine çok benzeyen adayların arasında: hizbini yirmi beş yıldır ayakta tutan Baykal'ın seçilmesi son derecede doğaldır.

CHP'nin geleceğini bu husus tayin edecek. Aslında bu olgunun yeterince anlaşılması ve sindirilmesi o partide yer alan herkesin zihninin arkasındaki ana istektir. Nitekim, Baykal bunu 1998 kurultayında da saptamıştı. O kurultayda tek aday olarak genel başkanlığa seçilirken Baykal kendi istediği parti meclisini de oluşturmaya gayret etmişti. Kendisinin siyasete atıldığı ve CHP'nin yeniden ortaya çıktığı 1970 sürecinden bu yana devam eden, Baykal'ın yeterince kullandığı bir araç gene onun eliyle yok edilecekti. CHP yıllardır genel başkan - parti meclisi kopukluğunun yarattığı iletişimsizlik içinde boğulmaktaydı. İlk kez 1998'de bu aşılma ve genel başkanın parti meclisine dönülmek isteniyordu. Sonuca nispeten ulaşılmıştı ki, araya beklenmeyen yenilgi, istifa girdi. Şimdi, delenler olsa da ağırlıklı olarak Baykal'ın tercihlerinden oluşan bir parti meclisi CHP'yi gerçek konumuna yerleştirecektir.

Asıl tartışma ondan sonra başlayacaktır. Çünkü, o konumun niteliği belli. Pragmatizmi gözetken, ideolojik arayışlara, dönüşümlere kapalı, solu partinin gelenek çizgisinin dışına taşımayı yasaklayan bir anlayış. CHP'nin yakın tarihi buradadır; yakın geleceği de burada belirlenecektir. CHP, son seçimi, Baykal'ın iddia ettiği gibi Apo'nun yakalanması nedeniyle yitirmedi. CHP kendini yitirdiği için seçimleri de yitirdi. Tersini düşünmek gülünecek bir şeydir. Kaldı ki, orada bile üstünde durulması gereken bir nokta var: Apo süreci Türkiye'deki milliyetçiliği harekete geçiren en önemli amildir. Baykal da onu engellemeye kalkmamış, tersine onun yükselttiği duyarlılığı CHP'yi 1998'de milliyetçi-Kemalist bir çizgiye taşıyarak kullanmak istemişti. Zaten, 'CHP her şeyi toplumsal gelişmeleri, dönüşümleri izleyemediği, benimseyemediği için yitirdi' sözü bu olguyu da kapsadığı için doğrudur. Yakın gelecekte nelerin olacağını görmek için de, sırf bu nedenle, kâhin olmaya gerek yok. Klasik Kemalist çizgi ve günlük pragmatik söylem CHP'yi kendi dışına çıkarmaya yetmez!

Şimdi bir beklenti var: Partideki ve bütünüyle dışlanmış sol nüve ne yapacak? Bu soru CHP için değil, Türkiye için önemlidir. Soldan kopmuş bir CHP'de sınırları zorlamak kolay değil artık. Hele parti yirmi beş yıllık bir hizbin hırsına tutsak düşmüşken. Ama dışarıda bir oluşum da her yönüyle imkânsız denecek kadar zor.

CHP, kimliğini yitirince o değil asıl Türkiye ve reel sol yitiriyor işte bu demek!